

USTAWA

z dnia 2016 r.

o zmianie ustawy - Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013 r. poz. 1226) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„Art. 28. 1. Obwody łowieckie wydzierżawia się w drodze przetargu kołom łowieckim Polskiego Związku Łowieckiego lub stowarzyszeniom myśliwych niezrzeszonym w Polskim Związku Łowieckim, z zastrzeżeniem ust. 1a.

1a. Obwody łowieckie podlegają wydzierżawieniu przez Polski Związek Łowiecki tylko wtedy, gdy przetarg zakończy się wynikiem negatywnym.”;

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Stowarzyszenie myśliwych może przystąpić do przetargu jeżeli:

- a) co najmniej połowa jego członków zamieszkuje teren powiatu, w którego okręgu znajduje się większość obwodu łowieckiego, który ma zostać wydzierżawiony,
- b) jego członkowie złożyli z wynikiem pozytywnym egzamin ze znajomości zasad wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody,
- c) jego członkowie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków i od odpowiedzialności cywilnej w zakresie czynności związanych z gospodarką łowiecką i polowaniami.”;

2) po art. 28 dodaje się art. 28a - 28c w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Właściwy terytorialnie wojewoda sporządza i podaje do publicznej wiadomości wykaz obwodów łowieckich przeznaczonych do oddania w dzierżawę.

2. Podmioty określone w art. 28 ust. 1 składają wniosek o ogłoszenie przetargu do wojewody.

Art. 28b. Ogłoszenie o przetargu podaje się do publicznej wiadomości. W ogłoszeniu o przetargu podaje się informacje zamieszczone w wykazie obwodów łowieckich przeznaczonych do oddania w dzierżawę oraz czas, miejsce i warunki przetargu. Ogłoszenie o przetargu wywiesza się w siedzibie oraz na stronach internetowych właściwego urzędu.

Art. 28c. 1. Przetarg przeprowadza się w formie przetargu pisemnego ograniczonego, który ma na celu wybór najkorzystniejszej oferty.

2. Przez przetarg ograniczony rozumie się tryb wyboru dzierżawcy obwodu łowieckiego, w którym w odpowiedzi na publiczne ogłoszenie o przetargu, oferty mogą składać podmioty, o których mowa w art. 28 ust. 1.

3. Przetarg uważa się za zakończony wynikiem negatywnym, jeżeli w przetargu pisemnym nie wpłynęła ani jedna oferta, a także jeżeli komisja przetargowa stwierdziła, że żadna oferta nie spełnia warunków przetargu.

4. Uczestnik przetargu może, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyniku przetargu, zaskarżyć czynności związane z przeprowadzeniem przetargu do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, jeżeli przetarg dotyczy obwodu łowieckiego leśnego. Jeżeli przetarg dotyczy obwodu łowieckiego znajdującego się na terenie więcej niż jednego województwa albo obwodu łowieckiego polnego, uczestnik przetargu może zaskarżyć czynności związane z przeprowadzeniem przetargu do ministra właściwego do spraw środowiska.”;

3) w art. 29 ust. 1-2 otrzymują brzmienie:

„Art. 29. 1. Przetarg ogłasza, organizuje i przeprowadza:

- 1) dla obwodów łowieckich leśnych - dyrektor właściwej terytorialnie regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych;
- 2) dla obwodów łowieckich polnych - właściwy terytorialnie wojewoda;
- 3) dla obwodów łowieckich znajdujących się na terenie więcej niż jednego województwa - wojewoda, na terenie którego znajduje się największa część obwodu łowieckiego.

1a. Obwód łowiecki obejmujący obszar gruntów pozostających w zarządzie organów wojskowych lub przydzielonych tym organom do wykorzystania może być wydzierżawiony kołom lub stowarzyszeniom myśliwych, za zgodą tych organów.”

2. Obwody łowieckie wydzierżawia się na czas nie krótszy niż 10 lat.”;

4) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Wydzierżawiający obowiązany jest rozliczyć otrzymany czynsz dzierżawny między nadleśnictwami i funduszami sołeckimi.

2. Nadleśnictwu przypada czynsz odpowiadający powierzchni państwowych gruntów leśnych, a funduszowi sołeckiemu – odpowiadający powierzchni obwodu łowieckiego znajdującego się na obszarze danego sołectwa.

2a. Jeżeli w danej gminie nie został wyodrębniony fundusz sołecki czynsz dzierżawny przekazywany jest do budżetu powiatu właściwego ze względu na położenie obwodu łowieckiego.

3. Za obwody łowieckie wyłączone z wydzierżawiania zarządcy tych obwodów uiszczają ekwiwalent równy wysokości średniego czynszu za dzierżawę, stosowanego w obwodach łowieckich, wydzierżawionych na obszarze danej gminy lub gmin sąsiednich, a należność rozliczają według zasad określonych w ust. 1 i 2.”;

5) w art. 42:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Polowanie może być wykonywane przez członków Polskiego Związku Łowieckiego lub członków stowarzyszeń myśliwych niezrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim lub cudzoziemców, o których mowa w art. 42a ust. 1, za zgodą dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego.”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) legitymację członkowską Polskiego Związku Łowieckiego lub dokument potwierdzający członkostwo w stowarzyszeniu myśliwych niezrzeszonym w Polskim Związku

Łowieckim. Wymóg ten nie dotyczy cudzoziemców wymienionych w art. 42a ust. 1 i art. 43 ust. 1;”;

c) w ust. 5 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) rolnicy w rozumieniu art. 6 pkt 1, ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r., o ubezpieczeniu społecznym rolników.”;

6) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. 1. Odpowiedzialność za szkody łowieckie wyrządzone w uprawach i płodach rolnych przez dziki, jelenie, daniela i sarny, ponoszą dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego.

2. Tworzy się Państwowy Fundusz Odszkodowawczy, którego dysponentem jest wojewoda właściwy ze względu na obszar wystąpienia szkód, o których mowa w ust. 1.

3. Środki Funduszu Odszkodowawczego są przekazywane na wypłaty odszkodowań za szkody, o których mowa ust. 1.

4. Środki Funduszu Odszkodowawczego pochodzą z:

- 1) rocznych składek wnoszonych przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich;
- 2) rocznych składek wnoszonych przez Polski Związek Łowiecki;
- 3) rocznych składek wnoszonych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe;
- 4) darowizn i zapisów;
- 5) innych dochodów uzyskanych na rzecz tego Funduszu.

5. Składki wnoszone przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim wynoszą równowartość 70% kwoty wypłaconych odszkodowań za szkody łowieckie w ciągu 2 poprzednich lat.

6. Składki wnoszone przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich niezrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim wynoszą równowartość 80% kwoty wypłaconych odszkodowań za szkody łowieckie w ciągu 2 poprzednich lat.

7. Składki wnoszone przez Polski Związek Łowiecki wynoszą równowartość 10% średniej kwoty wypłaconych odszkodowań za szkody łowieckie w ciągu 2 poprzednich lat, przez wszystkich dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim.

8. Składki wnoszone przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe wynoszą równowartość 20% średniej kwoty wypłaconych odszkodowań za szkody łowieckie, przez wszystkich dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich w ciągu 2 poprzednich lat.

9. Składki, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 2 i 3 przekazuje się każdego roku kalendarzowego, nie później niż do dnia 1 lutego danego roku na rachunek Funduszu Odszkodowawczego.

10. W przypadku nieuzasadnionego niezrealizowania przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego rocznego planu łowieckiego w zakresie pozyskania zwierząt, wysokość składki płaconej przez dzierżawcę lub zarządcę na rzecz Funduszu Odszkodowawczego ulega zwiększeniu o wysokość procentu brakującego do realizacji planu pozyskania zwierząt wykazanego w rocznym planie łowieckim.

11. Za zrealizowanie rocznego planu łowieckiego przyjmuje się wykonanie go w zakresie nie mniejszym niż 90%.

12. W przypadku niewypłacalności lub ogłoszenia upadłości dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim, obowiązek wpłaty środków do Funduszu Odszkodowawczego ciąży na Polskim Związku Łowieckim.";

13. W przypadku niewypłacalności lub ogłoszenia upadłości dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego niezrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim, obowiązek wpłaty środków do Funduszu Odszkodowawczego ciąży solidarnie na każdej osobie, która w ciągu ostatnich 12 miesięcy od chwili niewypłacalności lub ogłoszenia upadłości była członkiem podmiotu wydzierżawiającego lub zarządzającego.”;

7) po art. 46 dodaje się art. 46a i 46b w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Zawiadomienie o powstaniu szkód, o których mowa w art. 46 ust. 1, właściciel lub posiadacz gruntów rolnych składa do wojewody bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwego ze względu na miejsce wystąpienia szkód wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

2. Oględzin i szacowania szkód, o których mowa w art. 46 ust. 1, a także ustalenia wysokości odszkodowania dokonują dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego wspólnie z właścicielem lub posiadaczem gruntów rolnych niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od złożenia zawiadomienia, o którym mowa w ust 1. W oględzinach, szacowaniu szkód oraz ustaleniu wysokości odszkodowania może uczestniczyć przedstawiciel wojewody oraz przedstawiciel właściwej terytorialnie izby rolniczej.

3. Z oględzin, szacowania szkód oraz ustalenia wysokości odszkodowania sporządza się protokół, którego odpis otrzymują uczestnicy czynności. Oryginał protokołu przedkłada się wojewodzie niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od dnia dokonania czynności.

4. Wzór protokołu, o którym mowa w ust. 3, określony zostanie w rozporządzeniu wydanym przez Ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw środowiska, uwzględniając w szczególności tożsamość osób dokonujących oględzin i oszacowania szkód, informację o zakresie i wielkości szkód, oraz wysokość odszkodowania.

5. W przypadku powstania sporu między właścicielem lub posiadaczem gruntów rolnych, a dzierżawcą lub zarządcą obwodu łowieckiego w zakresie wielkości szkody lub proponowanej wysokości odszkodowania za szkody, o których mowa w art. 46 ust. 1, osoby te mogą zwrócić się w terminie 5 dni od dnia sporządzenia protokołu do rzeczoznawcy, wpisanego na listę rzeczoznawców, prowadzoną przez właściwego wojewodę.

6. Rzeczoznawca dokonuje oględzin i sporządza opinię w terminie 14 dni od dnia, w którym zwrócono się o jej sporządzenie. W dokonaniu oględzin mogą uczestniczyć dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego, właściciel lub posiadacz gruntów rolnych oraz przedstawiciel właściwej terytorialnie izby rolniczej.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw środowiska, określi w drodze rozporządzenia kwalifikacje jakie powinny posiadać osoby wpisane na listę rzeczoznawców mając na uwadze prawidłowość oraz rzetelność sporządzania opinii przez rzeczoznawców.

8. Koszty sporządzenia pierwszej opinii przez rzeczoznawcę ponoszą: dzierżawcy lub zarządcy obwodów łowieckich w 40%, właściele lub posiadacze gruntów rolnych w 30%, Polski Związek Łowiecki w 10%, Polskie Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe w 20%. Koszt kolejnej opinii ponosi podmiot, który wystąpił o jej sporządzenie.

9. Wysokość odszkodowania ustala, w drodze decyzji administracyjnej, wojewoda, na podstawie protokołu, o którym mowa w ust. 4, chyba, że sprzeciwia się temu ważny interes społeczny oraz opinii rzeczoznawcy – jeżeli została sporządzona.

10. Od decyzji wojewody w sprawie odmowy wypłaty odszkodowania lub ustalenia wysokości odszkodowania, właścicielowi lub posiadaczowi gruntów rolnych oraz dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego przysługuje odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

Art. 46b. Przepisy artykułów poprzedzających stosuje się odpowiednio do wynagradzania szkód wyrządzonych przy wykonywaniu polowania.”;

8) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania przy szacowaniu szkód w uprawach i płodach rolnych oraz wypłat odszkodowań za szkody, uwzględniając terminy zgłaszania szkody, obowiązek szacowania wstępnego, ostatecznego i ponownego oraz obszar uszkodzonej uprawy.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 21 lutego 2014 r. o funduszu sołeckim (Dz. U. 2014 poz. 301) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Wysokość środków przypadających na dane sołectwo obliczona zgodnie z art. 3 ulega zwiększeniu o środki przekazane zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, przekazywane są w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego.”.

Art. 3. Traci moc ustawa z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie (Dz. U. 2016 poz. 1082).

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 roku.

UZASADNIENIE

Zgodnie z ustawą z 13 października 1995 r. - prawo łowieckie, łowiectwo stanowi element ochrony środowiska przyrodniczego, co oznacza ochronę zwierząt łownych i gospodarowanie ich zasobami w zgodzie z zasadami ekologii oraz zasadami racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej. Jest to również zespół skoordynowanych czynności mających na celu planowe gospodarowanie zwierzyną zgodnie z założeniami ochrony środowiska oraz zgodnie z gospodarką rolną i leśną. Priorytet dla projektodawców stanowi harmonizacja współzależnych od siebie gospodarki rolnej oraz łowieckiej i wprowadzenie takich zasad, które pozwolą na ich wzajemną koegzystencję.

Celem niniejszej nowelizacji jest pobudzenie środowisk rolniczych i środowisk łowieckich do współpracy. Projekt stanowi efekt kilkumiesięcznych rozmów, konsultacji ze środowiskami rolniczymi, myśliwskimi oraz leśniczymi, które jednogłośnie domagają się zreformowania obecnie obowiązujących przepisów. Wiele jest również głosów, iż nowe przepisy ustawy z 22 czerwca 2016 r., zmieniające system wypłacania odszkodowań za szkody łowieckie są niewystarczające dla zapewnienia prawidłowej gospodarki łowieckiej. Projekt jest próbą pogodzenia często sprzecznych ze sobą interesów myśliwych oraz rolników, a także zachętą do podjęcia przez nich współpracy. Zachowanie dobrych relacji tych środowisk jest konieczne ze względu na troskę o dziedzictwo całego Narodu jakim jest środowisko przyrodnicze naszego kraju.

Rozwiązania zaprezentowane w powyższym projekcie zmiany ustawy prawo łowieckie z jednej strony dążą do zabezpieczenia wypłaty odszkodowań rolnikom z tytułu szkód łowieckich poczynionych w ich uprawach i płodach rolnych. Z drugiej strony zmiernają do ekonomicznej i prawnej motywacji kół łowieckich do prowadzenia efektywnej i prawidłowej gospodarki łowieckiej.

Istotną zmianą jaką wprowadza niniejsza ustawa jest bez wątpienia zmiana podmiotów, które będą mogły dzierżawić obwody łowieckie oraz trybu udzielania dzierżawy. Obecnie dzierżawcami mogą być koła łowieckie, a wyjątkowo, gdy żadne z kół nie jest zainteresowane dzierżawą – Polski Związek Łowiecki. W projekcie ustawy proponuje się, aby dzierżawić obwody łowieckie mogły oprócz kół łowieckich Polskiego Związku Łowieckiego również stowarzyszenia myśliwych niezrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim. Stowarzyszenie będzie mogło dzierżawić obwód łowiecki, jeżeli co najmniej połowa jego członków zamieszkuje teren powiatu, w którego okręgu znajduje się większość obwodu łowieckiego,

który ma zostać wydzierżawiony, jeżeli członkowie stowarzyszenia złożyli z wynikiem pozytywnym egzamin ze znajomości zasad wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody oraz gdy jego członkowie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków i od odpowiedzialności cywilnej w zakresie czynności związanych z gospodarką łowiecką i polowaniami. Wprowadzenie elementu konkurencyjności podczas wydzierżawiania obszarów łowieckich przyczyni się do poprawy efektywności działań dzierżawców i zarządców, wpłynie na ich aktywność i stopień zaangażowania w działalność łowiecką.

Jedną z istotniejszych zmian jakie zostaną wprowadzone powyższą nowelizacją jest wprowadzenie trybu przetargowego na dzierżawienie obwodów łowieckich. Na wojewodę projektowana ustawa nakłada obowiązek sporządzania i podawania do publicznej wiadomości wykazu obwodów łowieckich przeznaczonych do oddania w dzierżawę. Podmiotem odpowiedzialnym za zorganizowanie przetargu jest w ramach obwodu łowieckiego leśny - dyrektor właściwej terytorialnie regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, w ramach obwodów łowieckich polnych - właściwy terytorialnie wojewoda, natomiast w ramach obwodów łowieckich znajdujących się na terenie więcej niż jednego województwa - wojewoda na terenie, którego znajduje się największa część obwodu łowieckiego. Informację na temat organizacji przetargu podaje się do publicznej wiadomości. Podstawowymi informacjami jakie podaje się do publicznej wiadomości są: informacje zamieszczone w wykazie obwodów łowieckich przeznaczonych do oddania w dzierżawę, a także miejsce, czas i warunki przetargu. Ogłoszenie z informacją na temat przeprowadzanego przetargu wywiesza się w siedzibie, a także umieszcza się na stronach internetowych właściwego urzędu. Formą w jakiej przeprowadzany będzie przetarg jest przetarg pisemny ograniczony. Forma ta najlepiej oddaje cel omawianych przepisów, a mianowicie wybór dzierżawcy obwodu łowieckiego, który złoży najkorzystniejszą ofertę. Decydującym kryterium nie będzie zatem kryterium finansowe, co zapewni iż dzierżawcą zostanie tylko taki podmiot, który daje najlepszą gwarancję prawidłowego i racjonalnego realizowania gospodarki łowieckiej w danym obwodzie.

Ważna zmiana została zaproponowana w artykule 31, który nakłada obowiązek rozliczenia otrzymanego przez wydzierżawiającego czynszu dzierżawnego pomiędzy nadleśnictwami oraz funduszami sołeckimi, a nie jak do tej pory gminami. W przypadku, gdy w danej gminie nie został wyodrębniony fundusz sołecki, czynsz dzierżawny przekazywany będzie do budżetu powiatu właściwego ze względu na położenie obwodu łowieckiego. Skierowanie środków finansowych pochodzących z czynszu dzierżawnego bezpośrednio do sołectw i przeznaczenie ich na inwestycje związane z poprawą warunków życia mieszkańców

stanowić będzie pewnego rodzaju rekompensatę za przechodzenie, przejazd oraz prowadzenie polowania na gruntach będących własnością mieszkańców sołectw.

Obecnie kluczowym problemem jest poczucie niesprawiedliwości oraz krzywdy występujące zarówno po stronie rolników jak i myśliwych. Jest ono spowodowane przede wszystkim obecnym sposobem szacowania szkód oraz podmiotów odpowiedzialnych za wypłatę odszkodowań za straty w uprawach spowodowane przez zwierzęta łowne. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego wysokość odszkodowań wypłaconych ze środków zarządców lub dzierżawców obwodów łowieckich osobom fizycznym lub prawnym, posiadaczom upraw i płodów rolnych uszkodzonych przez dziki, łosie, jelenie, daniela i sarny oraz za szkody powstałe przy wykonywaniu polowania, w łowieckim roku gospodarczym 2014/2015 wyniosła 67 mln 344 tys. zł natomiast w roku 2013/2014 wyniosła 75 mln 278 tys.

Projekt zakłada powstanie Państwowego Funduszu Odszkodowawczego, którego dysponentem będzie wojewoda właściwy ze względu na miejsce wystąpienia szkód. Zadaniem Funduszu będzie gromadzenie środków pieniężnych, które będą następnie przeznaczone na wypłatę odszkodowań za szkody wyrządzone w uprawach i płodach rolnych przez dziki, jelenie, daniela i sarny. Środki zgromadzone w Funduszu będą pochodziły z rocznych składek wnoszonych przez: dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich, Polski Związek Łowiecki oraz Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, darowizn i zapisów oraz innych dochodów uzyskanych na rzecz Funduszu. Składki wnoszone przez poszczególne podmioty zostały zróżnicowane ze względu na odpowiedzialność jaką ponoszą w związku z realizacją planów łowieckich, gdyż zgodnie z art. 8 ust. 3a obowiązującej ustawy prawo łowieckie, roczne plany łowieckie sporządzane są przez dzierżawców obwodów łowieckich, po zasięgnięciu opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) i podlegają zatwierdzeniu przez właściwego nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe w uzgodnieniu z Polskim Związkiem Łowieckim. Poprzez zatwierdzenie rocznego planu łowieckiego i ustalonej w nim wielkości pozyskania zwierzyny, Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe oraz Polski Związek Łowiecki przyjmują na siebie odpowiedzialność za realizację planu, która powinna znaleźć odzwierciedlenie w obowiązku uczestniczenia w systemie wynagradzania szkód wyrządzonych przez zwierzęta łowne. W związku z powyższym, wysokość składek wnoszonych przez Polski Związek Łowiecki została ustalona jako równowartość 10%, a składek wnoszonych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe 20% średniej kwoty wypłaconych odszkodowań za szkody łowieckie, przez wszystkich dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich w ciągu 2 poprzednich lat. Główny ciężar wpłat składek do Funduszu Odszkodowawczego ponosić będą dzierżawcy i

zarządcy obwodów łowieckich jako podmioty odpowiedzialne zarówno za sporządzanie jak i realizację rocznych planów łowieckich. Wysokość składek wnoszonych przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim będzie wynosiła równowartość 70% kwoty wypłaconych przez te podmioty odszkodowań za szkody łowieckie w ciągu 2 poprzednich lat. Natomiast wysokość składek wnoszonych przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich niezrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim będzie wynosiła równowartość 80% kwoty wypłaconych przez te podmioty odszkodowań za szkody łowieckie w ciągu 2 poprzednich lat. Projekt ustawy zakłada również, iż w przypadku nieuzasadnionego niezrealizowania przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego rocznego planu łowieckiego w zakresie pozyskania zwierząt, wysokość składki płaconej przez nich na rzecz Funduszu ulega zwiększeniu o wysokość procentu brakującego do realizacji planu pozyskania zwierząt, wykazanego w rocznym planie łowieckim. W ten sposób dzierżawcy lub zarządcy obwodów łowieckich będą ponosili konsekwencje niezrealizowania planu, a jednocześnie będzie to stanowiło dla nich motywację do efektywnego realizowania planu. Zabezpieczona została również sytuacja niewypłacalności lub ogłoszenia upadłości dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim. W takim przypadku obowiązek wpłaty środków do Funduszu Odszkodowawczego ciążył będzie na Polskim Związku Łowieckim. W przypadku niewypłacalności lub ogłoszenia upadłości dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego niezrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim, obowiązek wpłaty środków do Funduszu Odszkodowawczego ciążył będzie solidarnie na każdej osobie, która w ciągu ostatnich 12 miesięcy od chwili niewypłacalności lub ogłoszenia upadłości była członkiem podmiotu wydzierżawiającego lub zarządzającego.

Kolejnym istotnym rozwiązaniem, które wprowadza niniejszy projekt ustawy są nowe zasady szacowania szkód łowieckich. Właściciel, który doznał szkody w uprawach lub w płodach rolnych powinien zgłosić to zdarzenie do wojewody bezpośrednio, bądź za pośrednictwem właściwego ze względu na miejsce wystąpienia szkód wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Następnym krokiem jest przeprowadzenie oględzin, a także określenie wysokości odszkodowania. Czynności związanych z oględzinami poniesionych strat dokonuje dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego wspólnie z właścicielem lub posiadaczem gruntów rolnych. Oględziny zgłoszonych szkód powinny się odbyć nie później niż w terminie 3 dni od dnia, w którym złożone zostało zawiadomienie. Wprowadzenie tak krótkiego terminu na dokonanie oględzin ma zapobiec zatarciu śladów jakie pozostały w uprawie, która uległa zniszczeniu przez zwierzynę. W oględzinach oprócz wymienionych powyżej osób mogą dodatkowo uczestniczyć takie podmioty jak: przedstawiciel wojewody oraz przedstawiciel

właściwej terytorialnie izby rolniczej. Oględziny kończą się sporządzeniem protokołu, którego odpis dostaje każdy z uczestników oględzin szacowania szkód. Art. 46a ust. 4 przewiduje delegację do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska uwzględniając w szczególności tożsamość osób dokonujących oględzin i oszacowania szkód, informację o zakresie i wielkości szkód, oraz wysokość odszkodowania. Również w art. 46a ust. 7 została zawarta delegacja dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, aby w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określił w drodze rozporządzenia kwalifikacje jakie powinny posiadać osoby wpisane na listę rzeczoznawców mając na uwadze prawidłowość oraz rzetelność sporządzania opinii przez rzeczoznawców.

Podmioty, które uczestniczyły w oględzinach, a nie zgadzają się z treścią sporządzonego protokołu mają prawo w terminie 5 dni od dnia sporządzenia protokołu zwrócić się do rzeczoznawcy w celu dokonania ponownego szacowania szkód. Koszty jakie generuje powołanie rzeczoznawcy ponoszone są w stosownych częściach przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich, właścicieli lub posiadaczy gruntów rolnych, Polski Związek Łowiecki oraz Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe. Udział dwóch ostatnich podmiotów w finansowaniu sporządzenia opinii rzeczoznawcy jest uzasadniony ze względu na ich wpływ na ustalanie rocznych planów łowieckich. Wysokość odszkodowania ustalona zostanie przez wojewodę w drodze decyzji, za podstawę przyjmując protokół z oszacowania szkód chyba, że sprzeciwia się temu ważny interes społeczny, a także jeżeli została sporządzona - opinii rzeczoznawcy. Podmioty niezadowolone z decyzji wojewody ustalającej wysokość odszkodowania lub odmawiającej wypłaty, a mianowicie właściciel lub posiadacz gruntów rolnych, dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego mogą wnieść odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

Należy dodać, iż minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi w drodze rozporządzenia nowe zasady odnośnie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód w uprawach i płodach rolnych oraz wypłat odszkodowań za szkody, uwzględniając terminy zgłaszania szkody, obowiązek szacowania wstępnego, ostatecznego i ponownego oraz obszar uszkodzonej uprawy.

Zadania związane z organizacją przetargów na dzierżawienie obwodów łowieckich, prowadzeniem listy rzeczoznawców oraz wydawaniem decyzji w sprawie odszkodowania powodują konieczność powstania dodatkowych 16 miejsc pracy (ze względu na niewielki zakres zadań – jedna osoba w urzędzie wojewódzkim) dla osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy - na pół etatu. Po przeliczeniu daje to 8 stanowisk pracy w przeliczeniu

na pełne etaty, a przyjmując za podstawę wysokość średniego wynagrodzenia krajowego, koszt dla budżetu państwa wyniesie ok. 34 tysięcy zł. w skali roku.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.